

पुष्पी ७ माघवी ८ कारवी ९ शिवा १०
संघातपत्रिका ११ कृत्वा १२ वज्रपुष्पा १३
सुपुष्पिका १४ शतप्रसूना १५ वज्रला १६
पुष्पाङ्गा १७ शतपत्रिका १८ वनपुष्पा १९
भूरिपुष्पा २० सुगन्धा २१ छद्मपत्रिका २२
मधुरिका २३ अतिच्छन्ना २४। अस्या गुणाः ।
कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । क्षिप्तत्वम् । श्लेष्माति-
सारस्वरनेत्रत्रणनाशित्वम् । वक्षिकर्मेणि प्रश-
स्यत्वम् ॥ तद्व्यगुणाः । उष्णत्वम् । मधु-
रत्वम् । गुल्मशूलवातनाशित्वम् । दीपनत्वम् ।
पथ्यत्वम् । पित्तहारित्वम् । कृषिदायकत्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ ३ ॥ अपि च ।

“श्रुताङ्गानि कदाहामशूलदृष्टिर्नाशिनौ ।”
इति द्रव्यगुणः ॥

अन्यथा ।
“श्रुतपुष्पा कटुः क्षिप्वा तिक्तोष्णा कफघातहृत् ।
रुखा वक्षिहिता नेत्र्या बहुविद्वलमिश्रकटुत् ।
संघादौ श्रुतना तित्ता दाहनुत् वातजा
लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः ।

अन्यथाश्रुतिकाशब्दे द्रव्यम् ।
श्रुतपुष्पिका, स्त्री, (श्रुतपुष्पा + स्त्री कन् ।
टापि अत इत्वम् ।) श्रुतपुष्पा । इति शब्द-
रत्नावली ॥

श्रुतप्रसूना, स्त्री, (श्रुतं प्रसूनाणि पुष्पाणि यस्याः ।)
श्रुतपुष्पा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुतप्रासः, पुं, (श्रुतं प्रासा इव फलानि यस्य ।)
करवीरदृष्टः । इत्यमरः ॥

श्रुतभिषक्, [च्] स्त्री, (श्रुतं भिषज इव तारा
यन् ।) श्रुतभिषानश्चम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, दृष्टसंहितायाम् । ६ । ३४ ।

“श्रुतभिषजि शौचिकाना-
मजेकपे द्यतजीविनां प्रोक्ता ॥”

श्रुतभिषजि जाति, त्रि । अत्र “वत्सशाखा-
भिजिदन्धयुककृत्तभिषजो वा ।” ७ । ३ । ३६ ।
इति जातार्थप्रत्ययस्य लुक् ।)

श्रुतभिषा, स्त्री, अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्त-
र्गतचतुर्विंशत्यक्षरम् । तत्पर्यायः । श्रुतभिषक् २ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या आङ्गतिमैकला-
कारश्रुततारामयी । यथा,—

“मङ्गलाभश्रुततारकाङ्गुले-
र्मध्यभाजि नभसः प्रचेतवि ।

वाङ्गुलेधरयोमिताः कलाः
शारदंक्षुक्षि तापुरेवंयुः ॥” ६२ । पं५५ ।

इति काकिदासस्य तारात्रिलयमाननिरूपणम् ॥
अस्या अविष्ठादृष्टवता वरुणः । यथा,—

“अश्विनमदहनकमजजशिशुमङ्गददितिजीव-
पक्षिपितरः ।

योऽन्यमदिनत्रतद्युपवनशक्रामिभिषाः ।

शक्रो निर्वृत्तस्त्रीयं विन्वविदिषी हरिर्वसु-
न्वयः ।

अजपादीर्गहनः पूषा चैतीश्वरा भागाम् ॥”

वा तु अधोमुखी । यथा,—

“अश्वेषवद्वियमपिचविश्राखयुक्तं
पूर्वाचयं श्रुतभिषा च नवाप्युक्तुनि ।
एताम्यधोमुखगगानि शिवानि निर्वं
विद्यार्थभूमिखननेषु च दूषितानि ॥”
इति ज्योतिषतन्त्रम् ॥ ३ ॥

तत्र जानफलम् ।

“श्रुतभीतिरतिवाहची सदा
निष्ठुरी हि चतुरो नरो भवेत् ।
वैरिणामतिशयेन दाख्यो
वारुणोऽपि यदि यस्य सम्भवे ॥”
इति कौटोपदीपः ॥ ३ ॥

तत्र जातस्य मिश्रगुणाः । यथा ।

“श्रुतानलादिद्विशास्त्रमेत-
शक्रोद्भवा मिश्रगुणाः प्रदिष्टाः ।
शिवानजहस्ताहिभवा जघन्याः
शिवोद्भवाः सत्यरुषा भवन्ति ॥” ३ ॥

रविवारादौ श्रुतभिषादियोगे श्वरोन्मत्तिफलं
यथा,—

“शिवश्रुतभिषावातो यान्यसर्पिण्डपूर्वाः
शनिरविकुजवारे भूतमोहोन्मत्त्याम् ।
इह हि मरुतयोगे यो हि रोगोपयुक्तः
पशुपतिवमदेहः शीघ्रि न्यङ्गं प्रयाति ॥
उत्तरे विंशतिर्ज्ञेया द्वौ मासौ श्रवणे तथा ।
घनिष्ठायामर्हमासं वारुणेन दशाहकम् ॥”
इति ज्योतिःसारधृतकौशिकवचनम् ॥

श्रुतभीरुः, स्त्री, मल्लिका । इत्यमरः ॥ श्रुतं बहुवो
वियोगिनो भीरवोऽस्या इति श्रुतभीरुः । श्रुत-
भीरुरिति च पाठः । तदा यैश्चकलेन श्रुता-
दिभेतीति श्रुतभीरुः । इति भरतः ॥

श्रुतमखः, पुं, (श्रुतं मखा यज्ञा यस्य ।) इन्द्रः ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारः । २ । ६४ ।

“सहस्ररमधुहस्तन्यस्तूताङ्गुराः
श्रुतमखसुपतस्ये प्राङ्गलिः पुष्यधन्वा ॥”

श्रुतमन्युः, पुं, (श्रुतं मन्यवः क्रतवो यस्य ।) इन्द्रः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । १ । ८ । ६ ।

“योजयित्वा न्यमेधैकां जिभिरुत्तमकल्पकेः ।
तद्यज्ञः पावनं दिशु श्रुतमन्योरिवातनोत् ॥”
श्रुतयज्ञकारिणि, त्रि । यथा, दृष्टसंहि-
तायाम् । ७३ । ५४ ।

“त्वमन्तकः सर्वेश्वरः कृशाशुः
सहस्रशीर्षा श्रुतमन्युरीशः ॥”

बहुक्रोधे च त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । १०३ । ७ ।
“वीरः श्रुतमन्युरिन्द्रः ॥”

“श्रुतमन्युः बहुयज्ञः बहुक्रोधो वा ।” इति
तद्भाष्ये सायणः ।)

श्रुतमानः, पुं, स्त्री, रूप्यफलम् । आङ्गकः । इत्य-
मरभरतौ ॥ (यथा, मनुः । ८ । १२७ ।

“धरुणानि दश ज्ञेयाः श्रुतमानस्तु राजतः ।
चतुः सौवर्गिको भस्को विज्ञेयस्तु प्रमायतः ॥”
श्रुतलोकपूर्णे, त्रि । यथा, वाजसनेयसंहिता-
याम् । १६ । ६३ ।

“रत्नस्य रूपं श्रुतमानमायु-
अन्त्य ज्योतिरन्तर् दधाशः ॥”

“श्रुतानामनेकेषां प्राणिनां मानं पूजा यस्मिन्
तत् जगत्पूष्यमित्यर्थः ॥” इति तद्भाष्ये मही-
धरः ।)

श्रुतमार्जः, पुं, (श्रुतं श्रुतवारं मार्जयति शब्दा-
द्यौति । ऋज शुद्धौ + ऋच् + अच् ।) अस्त्र-
कारकः । इति कैचित् ॥ (कश्चित् शब्दमार्ज
इति पाठः ॥)

श्रुतमृला, स्त्री, (श्रुतं मृलानि यस्याः ।) दूर्वा ।
वचा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुतमृलिका, स्त्री, (श्रुतं मृलानि यस्याः । ततः
स्त्री कन् ।) द्रवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुतमृगी, स्त्री, (श्रुतं मृगानि यस्याः । “पाककर्णेति”
४ । १ । ६४ । डीष् ।) स्त्रनामस्यातौषधविशेषः ।

तत्पर्यायः । बहुसुता २ अमोवः ३ इन्दीवरी
४ वरी ५ ऋष्यप्रोक्ता ६ भीरुपत्नी ७ नारा-
यणी ८ श्रुतावरी ९ अहेरुः १० । इत्यमरः ॥

रङ्गिणी ११ श्रुटी १२ द्वीपिश्रुः १३ । इति
जटाधरः ॥ ऋष्यगता १४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ श्रुतपदी १५ पीवरी १६ धीवरी १७

दृष्या १८ दिव्या १९ दीपिका २० दरकच्छिका
२१ छद्मपत्रा २२ सुपत्रा २३ बहुमृला २४

श्रुताङ्गया २५ खादुरसा २६ श्रुताङ्गा २७
लघुपत्रिका २८ आत्मगुप्ता २९ जटा ३० मृला

३१ श्रुतवीर्या ३२ महौषधी ३३ मधुरा ३४
श्रुतमृला ३५ केशिका ३६ श्रुतपत्रिका ३७

विन्वस्था ३८ वैष्णवी ३९ पाष्णी ४० वासुदेव-
प्रियङ्करी ४१ दुर्भगा ४२ तैलवल्ली ४३ । अस्या
गुणाः । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् । हिमत्वम् । मेह-

कफघातपित्तनाशित्वम् । तिक्तत्वम् । अष्ठत्वम् ।
रसायनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“श्रुतावरी बहुसुता भीरुरिन्दीवरी वरी ।
नारायणी श्रुतपदी श्रुतवीर्या च पीवरी ॥

महाश्रुतावरी लम्बा श्रुतमृलानुर्काण्डिका ।
सहस्रवीर्या हेतुश्च ऋष्यप्रोक्ता महोदरी ॥

श्रुतावरी गुरुः श्रुता तित्ता खाद्री रसायणी ।
मेधाभिपुष्टिदा क्षिप्वा नेत्र्या गुल्मातिसार-

जित् ।

शुक्रस्तम्भकरी वक्ष्या वातपित्तसशोथजित् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥

अन्यथा ।
“श्रुतावरी वातपित्तमेहकुष्ठहरा सरा ॥”
इति राजवल्लभः ॥

श्रुतयष्टिका, पुं, (श्रुतं यष्टयो गुष्ठा यस्य ।)
श्रुतकतिकहारः । तत्पर्यायः । देवच्छन्दः २ ।
इत्यमरः ॥

श्रुतरु(द्रि)शैल्यं, त्रि, (श्रुतं रुद्रा देवता अस्य ।
श्रुतरुद्र + “श्रुतरुद्राच्छेष चक्ष ॥” ४ । १ । २८ ।
इत्यस्य वार्तिकोक्ता चः पक्षे कश्च ।) हविरा-
दिकम् । इति सिद्धान्तकौमुदी । (यथा, महा-
भारते । ७ । ७६ । १३ ।